

Sygn. akt VII U 3/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2017 r. w Warszawie

sprawy B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieuiszczonych składek

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 października 2016 r., znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 października 2016 r., znak: (...) w ten sposób, że ustala, że odwołująca B. P. nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz składek na Fundusz Pracy za okres od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W., decyzją z dnia 27 października 2016 r., nr (...), znak sprawy: (...) stwierdził, że B. P., jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 2010-11 do 2011-01, nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 2010-11 do 2011-01, oraz nieopłaconych składek na Fundusz Pracy za okres od 2010-11 do 2011-01.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W dniu 2 grudnia 2016 roku odwołanie od powyższej decyzji wniosła **B. P.**, domagając się zmiany w całości zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu podniosła, że przyczyną nieopłacenia składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za okres od 16 listopada 2010 roku do 1 stycznia 2011 roku jest spowodowane toczącą się przez ZUS sprawą w kwestii przyznania odwołującej się świadczenia rehabilitacyjnego w związku z jej przewlekłą chorobą pourazową, spowodowaną wypadkiem w drodze do pracy. W okresie oczekiwania na wydanie w/w decyzji, odwołująca się stwierdzając, że jest to okres oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy, a nie okres prowadzenia działalności gospodarczej nie uiszczała należnych składek. Jednocześnie dnia 4 stycznia 2011 roku, B. P. dokonała wykreślenia z ewidencji prowadzonej wcześniej przez siebie działalności gospodarczej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 stycznia 2017 roku organ rentowy stwierdził, że na podstawie rozliczenia konta płatnika organ rentowy decyzją z dnia 27 października 2016 roku stwierdził wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek przez odwołującą się. Jednocześnie wskazał, że dnia 16 października 2010 roku lekarz orzecznik uznał odwołującą się za zdolną do pracy, dnia 28 grudnia 2010 roku komisja lekarska ZUS podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika, a dnia 30 grudnia 2010 roku organ rentowy wydał decyzję znak: (...) odmawiającą B. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 16.11.2010. Organ w swojej odpowiedzi podniósł także argument, że skoro odwołująca się wskazała dzień likwidacji swojej działalności gospodarczej na 3.01.2011 oraz zgłosiła wyrejestrowanie z ubezpieczeń od dnia 04.01.2011, stanowi to potwierdzenie tezy, że odwołująca się prowadziła działalność gospodarczą w okresie od 16.11.2010 do 03.01.2011.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. P. w ramach działalności gospodarczej prowadziła studio urody, a lokal w którym świadczyła usługi znajdował się ostatnio przy ul.(...). Dnia 20 października 2009 roku w trakcie podróży do pracy, odwołująca się uległa wypadkowi. Autobus którym jechała uczestniczył w wypadku z samochodem osobowym, w wyniku którego doznała urazu kręgosłupa oraz głowy. Po przewiezieniu do szpitala i przeprowadzeniu badań, stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego oraz ogólne potłuczenie ciała. Od dnia wypadku odwołująca się przebywała na zwolnieniu lekarskim (Karta Wypadku w drodze do pracy lub z pracy Nr (...), zeznania odwołującej k. 36-37).

W związku ze wskazanym powyżej wypadkiem 30 października 2009 roku, odwołująca się rozwiązała umowę najmu lokalu, w którym prowadziła działalność gospodarczą i przenieśli adres prowadzenia firmy na adres domowy na czas świadczenia rehabilitacyjnego i wcześniejszego zwolnienia lekarskiego nie prowadząc tam żadnej działalności.

Dnia 16 listopada 2010 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, że B. P. nie jest niezdolna do pracy, oraz że brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego (Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS nr akt 4228608). Dnia 25 listopada 2010 roku B. P. złożyła sprzeciw od w/w orzeczenia twierdząc, że dolegliwości związane z wypadkiem któremu uległa m.in. bóle kręgosłupa, zawroty głowy, odrętwienie rąk, brak koncentracji nie ustąpiły, a co za tym idzie w dalszym ciągu uniemożliwiają jej podjęcie jakiegokolwiek pracy zawodowej, a nawet ograniczają jej sprawność w codziennym życiu.

Dnia 28 grudnia 2010 roku Komisja Lekarska ZUS podtrzymała orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, stwierdzając, że B. P. nie jest niezdolna do pracy, oraz że nie istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego (Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS NR (...)). W związku z przytoczonymi powyżej orzeczeniami, dnia 30 grudnia 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję odmawiającą B. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 16.11.2010 roku z powodu uznania za zdolną do pracy (Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. znak: (...)).

Dnia 18 stycznia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Inspektorat w W. wydał decyzję, stwierdzającą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia B. P., jako osobie podlegającej ubezpieczeniom jako osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą nie mającą ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. Inspektoratu w W. nr (...) znak pisma: (...)). B. P. dnia 27 lutego 2012 roku zwróciła się do organu rentowego o umorzenie składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe wypadkowe, zdrowotne za okres od 11.2010 do 01.2011. Powyższa prośba nie spotkała się z uznaniem organu rentowego, który dnia 27 kwietnia 2012 roku Decyzją nr (...) odmówił umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nr (...)).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. dnia 21 lipca 2016 roku zawiadomił odwołującą się o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy, które zostało zakończone 9 sierpnia 2016 roku. Dnia 30 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję odmawiającą umorzenia należności z tytułu składek za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. (...)). Od decyzji tej B. P. odwołała się dnia 5 listopada 2016 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. dnia 27 października 2016 roku wydał decyzję, stwierdzającą, że B. P. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek i dokonał wyliczenia, określając że zadłużenie to wraz z należnymi odsetkami za zwłokę wynosi łącznie 2.228,75 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Stan faktyczny ustalony został także w oparciu o zeznania odwołującej się złożone na rozprawie w dniu 30 marca 2017 r., które to zeznania zdaniem Sądu były wiarygodne, ponieważ korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, były logiczne i uzasadnione w świetle doświadczenia życiowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. P. jest zdaniem Sądu zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc to pod uwagę, w wyniku odwołania B. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 października 2016 r., znak: (...) Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w ten sposób, że ustalił, że odwołująca się B. P. nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz składek na Fundusz Pracy za okres od listopada 2010 do stycznia 2011 roku.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 8 ust. 6 pkt 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121) osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 46 przytoczonej wyżej ustawy stanowi, że osoba prowadząca działalność gospodarczą zobowiązana jest jako płatnik składek obliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W przedmiotowej sprawie, Sąd Okręgowy oceniał czy w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku odwołująca się faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, a co za tym idzie, czy podlegała w tym okresie obowiązkowi uiszczenia składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz składek na Fundusz Pracy. Definicja legalna działalności gospodarczej znajdująca się w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 672, zwana dalej: u.s.d.g.) stanowi, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Osoba wpisana do ewidencji działalności gospodarczej, która nie zawiesiła wykonywania działalności w trybie art. 14a u.s.d.g., traktowana jest jako prowadząca taką działalność, albowiem dokonanie wpisu rodzi domniemanie faktyczne podjęcia działalności i wykonywania jej do czasu wykreślenia z ewidencji (ewentualnie zawieszenia). Domniemanie to może jednak zostać obalone. Jeśli w toku czynności okaże się że pozarolnicza działalność nie jest już faktycznie prowadzona, oznaczać to będzie wyłączenie obowiązku odprowadzania z tego tytułu składek na ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie organ rentowy zarzucił odwołującą się, że w rzeczywistości prowadziła ona w dalszym ciągu pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku i z tytułu tego nie opłaciła należnych składek.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu Okręgowego, daje podstawy aby stwierdzić, że działanie odwołującą się nie było celowym zabiegiem mającym na celu uchylenie się od obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 8 ust. 6 pkt 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, lecz niezawinionym działaniem w przeświadczeniu, że w trakcie oczekiwania na decyzję organu rentowego, w szczególności licząc na korzystne rozstrzygnięcie, składki te nie będą od niej wymagane.

Trzeba też wziąć pod rozwagę fakt, że w skutek wypadku w drodze do pracy, któremu odwołująca się uległa w 2009 roku, stan zdrowia nie pozwalał jej w rzeczonym okresie na prowadzenie działalności gospodarczej. Odwołująca już w październiku 2009 r. (a więc rok przed spornym okresem) rozwiązała umowę najmu lokalu, w którym działalność miała być prowadzona. Nie zatrudniała też w spornym okresie żadnego pracownika, a jak wynika z materiału dowodowego, nie była w stanie prowadzić działalności osobiście. W spornym okresie nie osiągała też żadnych dochodów o czym świadczą dokumenty księgowe i podatkowe. Jak wynika z zeznań odwołującej w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 r. odwołująca pozostawała pod opieką lekarzy, rehabilitowała się i oczekiwała rozstrzygnięcia wniosku o przyznania świadczenia rehabilitacyjnego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Reasumując, zebrane w sprawie dowody każą uznać, że faktycznie w okresie od listopada 2010 do stycznia 2011 roku B. P. nie prowadziła działalności gospodarczej, a co za tym idzie, nie powinna być za ten okres obciążana należnościami z tytułu nie zapłacenia składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Natomiast niezwłocznie po otrzymaniu niekorzystnej dla siebie decyzji, odwołująca się dokonała wykreślenia działalności gospodarczej z ewidencji.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że odwołująca faktycznie nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku i w związku z tym organ rentowy nieprawidłowo uznał, że za ten okres obowiązana była ona do opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Tym samym, Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 477 § 2 k.p.c., uwzględnił odwołanie B. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 października 2016 r., Nr (...), znak sprawy: (...) i zmienił zaskarżoną decyzję o czym orzekł w sentencji wyroku.